

РЕШЕНИЕ

№ 2485

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **244** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от кмета на Столична община срещу Решение № 867/ 01. 11. 2021 г., постановено по НАХД № 8100/2021 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, НО, 100-ен състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление /НП/ № СО-33-М-21-04-070 от 12. 04. 2021 г., издадено от кмета на Столична община /СО/, с което на основание чл. 209а, ал. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/ на М. Н. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ.

В касационната жалба са изложени съображения, че оспорваният съдебен акт е неправилен, поради допуснатото нарушение на материалния закон. Моли решението на СРС да се отмени като неправилно и да се постанови ново, с което да се потвърди наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – М. И. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София град, III касационен състав, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

За да постанови решението си, районният съд е приел от фактическа страна, че на 16. 02. 2021 г. била извършена проверка на територията на МОЛ „С.“, находящ се в [населено място], [улица] относно спазване на противоепидемичните мерки. На ниво 0 /на партера/ контролните органи установили, че М. И. бил без поставена на устата и носа защитна маска за лице. На същия бил издаден АУАН № 21-04-070 за извършено нарушение на чл. 209а от Закона за здравето. Въз основа на съставения АУН било издадено и НП № СО-33-М-21-04-070 от 12. 04. 2021 г. от кмета на Столична община, с което на основание чл. 209а, ал. 4 от Закона за здравето на М. Н. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, аргументирано със следните основни доводи: към конкретната дата въпросните мерки са въведени с действащата Заповед на Министъра на здравеопазването № РД- 01-51/26. 01. 2021 г., но същата не е посочена в съставения при проверката акт за установяване на административното нарушение, а за пръв път в наказателното постановление. Съдът е приел също, че са били налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на СРС е неправилно.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, съгласно която който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 63а, ал. 1 от ЗЗ при епидемично разпространение на заразни болести по чл. 61, ал. 3 министърът на здравеопазването може да въвежда със заповед противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област за определен период от време. В съставения АУАН не е посочена Заповед № РД-01-51/26. 01. 2021 г. на министъра на здравеопазването, с която са били въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I.7 от същата е въведено и задължение за всички лица, които се намират в закрити или на открити обществени места, да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3.

Действително, процесната заповед е посочена едва с издаването на наказателното постановление, но това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не е ограничило правото на защита на санкционираното лице.

Заповед № РД-01-51/26. 01. 2021 г. на министъра на здравеопазването е издадена на основание чл. 63в, ал. 1 от Закона за здравето и чл. 73 от АПК. Към момента на констатиране на нарушението, посочената в наказателното постановление заповед е

била в сила и същата е създавала задължения и непосредствено е засегнала права, свободи и законни интереси на неопределен брой лица. Същата представлява общ административен акт, като не урежда абстрактни правила за поведение при извънредно положение поради здравни причини, нито дори правила за COVID епидемии, а има за цел да уреди възникналата ситуация покрай настъпилата актуална пандемия с COVID-19. АПК не предвижда обявяване на общите административни актове в Държавен вестник, а е уредено специално производство във връзка с тяхното приемане и оповестяване. Съгласно чл. 73 от АПК, когато неотложно трябва да се издаде общ административен акт за предотвратяване или преустановяване на нарушения, свързани с националната сигурност и обществения ред, за осигуряване на живота, здравето и имуществото на гражданите, може да не се спазят някои от разпоредбите на този раздел за уведомяване и участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта. В тези случаи в хода на изпълнението на акта се оповестяват съображенията за издаването му. Заповедта на Министъра на здравеопазването е издадена именно в неотложна ситуация за опазване на живота и здравето на гражданите на територията на страната, като е оповестена чрез средствата за масово осведомяване, чрез извънредни пресконференции, както и на страницата на Министерство на здравеопазването, където се намира и понастоящем. По делото не е спорно, че процесната заповед е обявена в интернет, на страницата на МЗ, поради което съдът намира, че същата е породила правно действие.

Поради това, съдът приема, че санкционираното лице е било информирано за задължението си на закрито обществено място да има поставена защитна маска за лице, поради което непосочването на конкретната заповед на министъра на здравеопазването в АУАН не е ограничило възможността му да разбере за какво именно нарушение е започнало административнонаказателното производство и не е попречило на правото му на защита.

Съгласно чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето който наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или 2, освен ако деянието съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв. Видно от нормата, тя съдържа в себе си както правило за поведение, така и санкция за неизпълнение на това правило. От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на 16. 02. 2021 г. М. И. се е намирал на закрито обществено място – търговски обект, без да има поставена на лицето си защитна маска. С оглед на изложеното се налага изводът, че лицето е осъществило от обективна и субективна страна състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

Предвид характера на нарушението, в настоящия случай нормата на чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложена. Описаното в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление нарушение крие сериозен риск за останалите граждани, свързан с разпространение на пагубен за човечеството вирус и обявената глобална пандемия. Нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други административни нарушения от същия вид, поради което и същото не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла, вложен в разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Горните аргументи мотивират съда да отмени оспорваното съдебно решение, като вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

Предвид изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на касационния жалбоподател, на основание чл. 65д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на Столична община следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в общ размер на 160 /сто и шестдесет/ лева за двете съдебни инстанции – в размер на 80 /осемдесет/ лева за всяка съдебна инстанция, определено на основание чл. 63в, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК,
Административен съд - София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 867/ 01. 11. 2021 г., постановено по НАХД № 8100/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 100-ен състав.
ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СО-33-М-21-04-070 от 12. 04. 2021 г., издадено от кмета на Столична община.
ОСЪЖДА М. Н. И. да заплати на Столична община направените по делото разноски в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.